

РЕШЕНИЕ

№ 8056

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7442** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващите АПК.

Образувано е по жалба на „СЛС Холдинг“ АД /с предходно наименование: „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ЛОГИСТИЧНИ СИСТЕМИ“ АД/, ЕИК[ЕИК], представлявано от изп. директор И. З. Д., срещу решение № 20041933 от 13.06.2022г., постановено по нахд № 5430/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-186/19.03.2021 г., издадено от заместник – председател на Комисията по финансов надзор (КФН), с което на касатора на основание чл. 221а, ал.2, т.1, предл. 1-во от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл. 100о, ал.2, вр. ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 1 - во във вр. с ал.4 от ЗППЦК във вр. с § 45, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

В касационната жалбата са наведени доводи за неправилност на оспореното решение поради противоречието му с материалния и процесуалния закон. Касаторът прави искане съдът да отмени обжалвания съдебен акт изцяло, при условията на евентуалност, моли за приложение на чл. 28 ЗАНН.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът - Комисия по финансов надзор, в съдебно заседание, чрез юрисконсулт Г., оспорва жалбата. Поддържа изложеното в представените писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна, поради което поддържа, че същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, XXI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания, разгледани в съвкупност с приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства по делото, допринасят за изясняване на фактическата обстановка. Въз основа на нея районният съд е приел, че „СЛС Холдинг“ АД /с предходно наименование „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ЛОГИСТИЧНИ СИСТЕМИ“ АД/ се явява дружество, което е вписано под № РГ-05-1521 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/, воден от КФН и притежава статут на емитент. В това свое качество дружеството е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му. В хода на проверката в КФН на уведомления на консолидирана основа за финансовото състояние за първото тримесечие на 2020 г. се установило, че „СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ЛОГИСТИЧНИ СИСТЕМИ“ АД в законоустановения срок до 30.09.2020 г. не е представило в КФН шестмесечен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за първите шест месеца. Прието е, че е извършено административно нарушение по см. на разпоредбата на чл. 100о, ал.2 вр. ал. 4 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1, пр. 1 във вр. с ал.4 ЗППЦК на 01.10.2020 г. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с № Р-06-779/27.10.2020 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното наказателно постановление. Софийският районен съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в наказателното постановление административно нарушение е извършено, поради което е потвърдил оспорения административен акт.

Административен съд София – град, XXI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН и при спазване на законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационната инстанция възприема съобразно чл. 220 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло направените от СРС правни изводи. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито на направените изводи.

Съгласно чл. 100о, ал. 2 ЗППЦК емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично 6-месечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 60 дни от края на шестмесечието. Съгласно чл. 100т, ал. 1, изр.1, пр. 1 ЗППЦК дружеството е длъжно да разкрива публично шестмесечен финансов отчет за дейността си чрез представянето му пред обществеността. В чл. 100о, ал. 4 ЗППЦК се определя съдържанието на шестмесечния финансов отчет за дейността на емитентите. Съгласно § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИПОРНСПП срокът за представяне на информацията по чл. 100о, ал. 2 ЗППЦК е удължен до 30.09.2020 г.

Настоящият касационен състав споделя изводите на СРС относно допуснато нарушение от страна на дружеството. Имуществената отговорност на дружеството е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 100о, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1, предл. 1 във вр. с ал. 4 ЗППЦК, като на основание чл. 221а, ал.2, т.1, предл. 1 ЗППЦК му е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1 ЗППЦК, в случай на несъобразяване със задълженията, произтичащи от нормите на чл. 100о от ЗППЦК, на извършителите – юридически лица се налага имуществена санкция от 5 000 до 20 000 лв. или до 5 на сто от общия годишен оборот в съответствие с последния изготвен годишен финансов отчет, приет от управителния орган. По отношение размера на санкцията, съдът счита същата за наложена в минимален размер, поради което и за правилно определена.

В конкретния случай безспорно се касае до неизпълнение на задължение за представяне на регулирана информация по смисъла на дефиницията, установена в нормата на § 1, т. 41 от ДР на ЗППЦК, съгласно която такава информация е тази, която следва да се разкрива по реда на глава шеста „а“, раздел II, раздел IIа, глава единадесета, раздел I от този закон и по глава трета от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.) и актовете по прилагането им. Срокът за представяне на регулираната информация пред обществеността е бил до 30.09.2020 г. Видно от доказателствата по делото, към посочената дата тази информация не е била предоставена. По съществото си така описаното поведение разкрива неизпълнение на вменено със закон задължение. Съгласно чл. 100т, ал. 1 ЗППЦК емитентът е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Редът за изпълнение на това задължение е установен в чл. 100т, ал. 3 ЗППЦК. Тоест,

налице са две правно дължими действия. Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава и от текстовете на чл. 100т, ал. 3 ЗППЦК и чл. 100т, ал. 4 ЗППЦК. В чл. 100т, ал. 3 ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността, а разпоредбата на чл. 100т, ал. 4 ЗППЦК, от своя страна, урежда реда на разкриване на информацията пред КФН – чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че за задължените лица са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени независимо едно от друго.

Лишен от правна опора е и доводът за приложимост на чл. 28 ЗАНН. Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви относно липсата на основания за преценката на конкретното нарушение като маловажно по см. на чл. 28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря. В конкретния случай се касае за формално нарушение, за което законът не изисква настъпването на вредни последици. При това положение наказанието е наложено в съответствие с целите, заложи в чл. 12 ЗАНН, и същото ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция. По отношение на санкцията същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

По разноските.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 143, ал. 3 и чл. 144 АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20041933 от 13.06.2022 г., постановено по нахд № 5430/2021 г. на СРС, НО, 136 състав

ОСЪЖДА „СЛС Холдинг“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. З. Д., да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение по делото в размер от 80 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.